

Lekarz weterynarii jako doradca hodowcy

Elżbieta Terech-Majewska

Joanna Pajdak-Czaus, Karolina Naumowicz*,
Patrycja Schulz**, Andrzej Krzysztof Siwicki***

- Podjęty temat ma na celu zwrócenie uwagi na szczególną rolę lekarza weterynarii („ichtiopatologa”) w ochronie zdrowia ryb oraz na to
- w jaki sposób powinna być zorganizowana opieka ichtiopatologiczna, biorąc pod uwagę wszystkie aspekty dotyczące tego zawodu oraz potrzeb hodowców

Ichtiopatologia w Polsce – przeszłość, teraźniejszość, przyszłość

ELŻBIETA TERECH-MAJEWSKA, JOANNA PAJDAK, JAN SIEMIONEK, WOJCIECH SZWEDA

Katedra Epizootiologii, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,
ul. Oczapowskiego 13, 10-718 Olsztyn

Czego można oczekiwać od lekarza weterynarii nazywanego „weterynarzem”?

- zawód zaufania publicznego
- świadczy weterynaryjne usługi medyczne
związane z hodowlą i opieką nad zwierzętami, czy też wiedzą o chorobach odzwierzęcych
- **Ogólnie oczekuje się od tego zawodu szerokiej wiedzy z zakresu hodowli, profilaktyki, diagnozowania oraz leczenia u poszczególnych gatunków**

Wykształcenie lekarza weterynarii!

- 5,5 roku studiów (obszerne i wymagające studia)
- Choroby ryb w programie studiów to 30 do 45 godzin w programie podstawowym, w zależności od uczelni
- Na 7 Wydziałach Medycyny Weterynaryjnej w Polsce studia kończy rokrocznie kilkuset studentów
- po dwóch latach pracy lek. wet. może starać się o przyjęcie na podyplomowe studia specjalizacyjne (czas trwania to 2-3 lata lub dłużej w zależności od tematyki tej specjalności oraz miejsca realizacji)
- w Polsce mamy aktualnie 17 specjalizacji w zawodzie lek. wet.
- **specjalizacja „Choroby ryb” (nr 8) jest realizowana pod kierunkiem dr n. wet. Jana Żelaznego**

- Na liście specjalistów aktualnie znajduje się 88 lekarzy (<http://vetpol.org.pl/>)
- ogólna liczba lekarzy weterynarii w Polsce to 17 000 osób (2017 r)
- W tej grupie są lekarze pracujący w powiatowych inspektoratach, lekarze wolnej praktyki, pracownicy naukowcy uczelni i instytutów naukowo-badawczych.
- Grono aktywnych specjalistów z zakresu „chorób ryb” jest znacznie węższe, oscyluje w granicach **kilkunastu** osób.

Pierwsza edycja studiów specjalizacyjnych edycja 2007

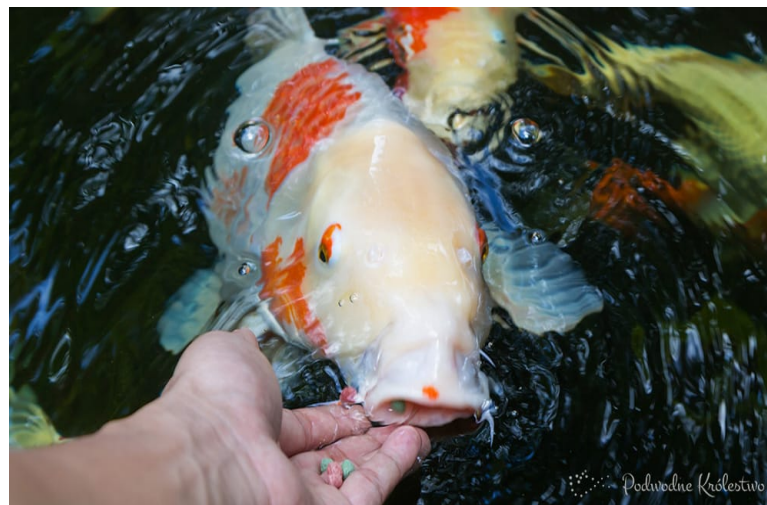

Lekarz weterynarii – specjalista chorób ryb Kod: 225207

charakterystyka specjalisty

Synteza

- Rozpoznaje choroby ryb występujące z przyczyn środowiskowych, wirusowych, bakteryjnych i pasożytniczych oraz nadzoruje ich zwalczanie, w tym podawanie leków i stosowanie środków dezynfekcyjnych.

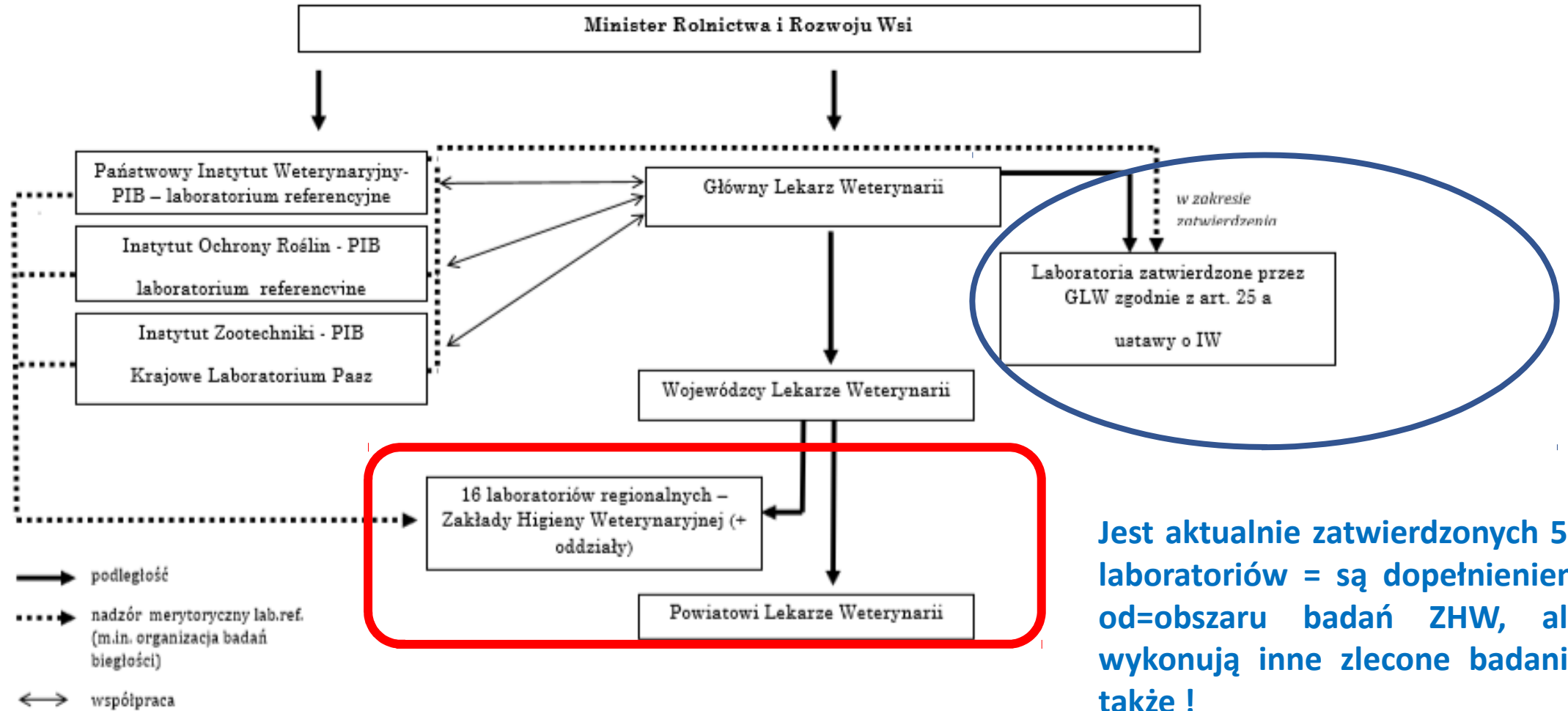

- http://psz.praca.gov.pl/rynek-pracy/bazy-danych/klasyfikacja-zawodow-i-specjalnosci/wyszukiwarka-opisow-zawodow/-/klasyfikacja_zawodow/zawod/225207

Zadania zawodowe:

- przeprowadzanie przeglądów wylęgarni ryb oraz rybackich gospodarstw produkcyjnych i ocena stanu techniczno-sanitarnego aparatów lęgowych i zbiorników wodnych służących do podchowu i tuczu ryb;
- dokonywanie wstępnej oceny przyczyn zatruc środowiska wodnego oraz współdziałanie w rozpoznawaniu czynników doprowadzających do degradacji środowiska (w ramach współpracy z placówkami toksykologicznymi badającymi wodę i ścieki);
- zwalczanie hodowlanych, pasożytniczych i zaraźliwych chorób ryb;
- przeprowadzanie sekcji ryb oraz innych badań ryb, takich jak: badania kliniczne, anatomopatologiczne, histologiczne, bakteriologiczne, pasożytnicze;
- w przypadku podejrzenia choroby ryb objętej obowiązkiem zgłaszania lub innej nieznannej choroby wirusowej, przeprowadzanie wstępnego badania oraz - z upoważnienia urzędowego lekarza weterynarii - pobieranie odpowiednich próbek i nadzorowanie przesłania ich do laboratorium diagnostyki wirusowych chorób ryb;
- nadzorowanie - z upoważnienia urzędowego lekarza weterynarii - likwidacji ogniska infekcji choroby objętej obowiązkiem zgłaszania; - uczestniczenie w realizacji stałych programów uwalniania gospodarstw rybnych i dorzeczy od zakaźnych chorób ryb; - przeprowadzanie badania ryb i sprawowanie nadzoru weterynaryjnego nad ich obrotem oraz nad warunkami sanitarno-weterynaryjnymi środków transportu;
- prowadzenie profilaktycznych akcji weterynaryjnych;
- badanie i ocena weterynaryjna jakości pasz oraz warunków ich wytwarzania; - wydawanie opinii i orzeczeń lekarsko-weterynaryjnych; - wystawianie recept na leki i artykuły sanitarne;
- prowadzenie dokumentacji ze swojej działalności.

Schemat 2. System weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych w Polsce.

Jest aktualnie zatwierdzonych 59 laboratoriów = są dopełnieniem od obszaru badań ZHW, ale wykonują inne zlecane badania także !

Dodatkowe zadania zawodowe:

- współpraca z naukowymi placówkami w zakresie prowadzenia badań z dziedziny ichtiopatologii oraz upowszechnianie wiedzy weterynaryjnej w zakresie oceny środowiska i zwalczania chorób ryb;
- **uczestniczenie w szkoleniach z zakresu technologii chowu ryb, ochrony środowiska oraz diagnostyki i zwalczania chorób ryb;**
- nadzorowanie innych pracowników

Shipment Method	Parasitology	Bacteriology	Virology	Histopathology
-----------------	--------------	--------------	----------	----------------

Live	+++	+++	+++	+++
------	-----	-----	-----	-----

Iced	+	++	+++	+/-
------	---	----	-----	-----

Frozen	-	++/+	++/+	-
--------	---	------	------	---

Formalin Fixed	+/-	-	-	+++
----------------	-----	---	---	-----

Legend:

- +++ no effect, excellent specimen for examination
- ++ negligible effect, good specimen for examination
- + moderate effect, specimen may be usable
- +/- substantial effect, specimen may not be usable
- dramatic effect, specimen not usable

**Lekarz powinien być jak najbliżej hodowli !
Pacjentem jest „gospodarstwo”!**

- **Celem pracy było zachęcenie hodowców oraz lekarzy weterynarii, zajmujących się zwierzętami akwakultury, do spojrzenia na wzajemne relacje pod kątem możliwości zaspokojenia potrzeb obu stron**

- **B2B**
- **?**

Lekarz weterynarii na pewno nie jest!

- Strażakiem
- Policjantem
- Spowiednikiem
- Donosicielem
- Podwładnym
- Recepcjonistą
- Handlarzem
- ????
- Co o czym mówiłam stanowi podstawę do zbudowania nowej relacji ?

Doradca = w relacji = Partner ?

↑
Intensyfikacja ?
↑
Eksperymentowanie?
↑
Inicjowanie ?

Rys. 1. Model relacji według M. Knappa

Uniwersytet
Ekonomiczny
w Katowicach

Studia Ekonomiczne. Zeszyty Naukowe
Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach
ISSN 2083-8611 Nr 249 · 2015

Barbara Ocicka
Uniwersytet Łódzki
Wydział Zarządzania
Katedra Logistyki
barbara.ocicka@uni.lodz.pl

Marta Raźniewska
Uniwersytet Łódzki
Wydział Zarządzania
Katedra Logistyki
marta.razniewska@uni.lodz.pl

ROLA BUDOWANIA RELACJI PARTNERSKICH
Z KLUCZOWYMI DOSTAWCAMI W ZARZĄDZANIU
ŁAŃCUCHEM DOSTAW

Rozwój wspólnych inicjatyw doskonalenia –

- Wymiana najlepszych praktyk , Inicjowanie projektów ,
- Powołanie zespołów zarządzających odpowiedzialnych za rozwój

Współdzielenie informacji –

- Ustalenie terminów, miejsca i agendy wspólnych spotkań,
- Uzgodnienie zasad i sposobów dzielenia się informacjami –
- Koncentracja na gromadzeniu dokładnych danych –
- Dzielenie się informacjami według uporządkowanych zasad współpracy

Rozwój technicznego potencjału partnerów –

- Budowanie kompetencji i umiejętności stron w zakresie rozwiązywania problemów –
- Stworzenie wspólnego repozytorium zasad i praktyk zarządzania –
- Doskonalenie innowacyjnego potencjału kluczowych partnerów

Monitoring i kontrola partnerów –

- Udostępnianie kluczowym dostawcom miesięcznych raportów,
- Komunikowanie rezultatów oceny i monitoringu zarówno w sposób systematyczny, jak i sytuacyjny –
- Zaangażowanie menedżerów wyższego szczebla w rozwiązywanie problemów

Przemiana rywalizacji między dostawcami (stronami) w korzyść –

- Pozyskiwanie każdego zasobu od dwóch lub trzech dostawców –
- Stworzenie kompatybilnych systemów produkcji –
- Tworzenie porozumień joint ventures z dostawcami w celu transferu know-how i utrzymania kontroli

Poznanie i zrozumienie działalności dostawców –

- Poznanie specyfiki działalności biznesowej dostawców –
- Identyfikacja koncepcji zarządzania wykorzystywanych przez dostawców –
- Uwzględnienie potencjału zasobów dostawców – Decyzja o zaangażowaniu we współtworzenie wartości

**Poziomy rozwoju partnerstwa –
opracowanie własne na podstawie
Źródło: Weele [2014, s. 355]. Por. Liker,
Choi [2004, s. 104-113].**

Rozwój wspólnych inicjatyw doskonalenia –

Wymiana najlepszych praktyk ,

Inicjowanie projektów ,

Powołanie zespołów zarządzających odpowiedzialnych za rozwój

Współdzielenie informacji –

Ustalenie terminów, miejsca i agendy wspólnych spotkań,

Uzgodnienie zasad i sposobów dzielenia się informacjami –

Koncentracja na gromadzeniu dokładnych danych –

Dzielenie się informacjami według uporządkowanych zasad współpracy

Tab.1.
 Źródła informacji istotnych dla lekarza weterynarii oraz hodowcy (opracowanie własne).

Obszary Informacji	Źródło informacji	
	Hodowca	Lekarz prowadzący
Zródło i jakość wody	++ Tabele monitoringu jakości wody	-
System hodowlany	++ Jego ograniczenia	-
Gatunek ryb	++ Punkty krytyczne w trakcie podchowu	++ Znajomość z zakresu biologii gatunku
Pochodzenie ryb	+++ Certyfikaty jakości i stanu zdrowia	-
Historia chorób	+++ Epidemiologia	+++ Metody diagnostyczne
Historia leczenia	+++ odporność	+++ Skuteczność

A może kluczem może być szacunek i ograniczenie strat?

Średni stopień przeżywalności (%) różnych gatunków ryb w kolejnych latach chowu

	W pierwszym roku	W drugim roku	W trzecim roku
Gatunek	chowu(od wylęgu do narybku jesienno)	chowu(od narybku do krocza)	chowu(od krocza do handlowki)
karp	30-50	70-80	85-95
lin	40-60	60-70	80-90
karaś	40-60	60-70	70-90
jaź	25-55	60-80	80-90
sieja	20-30	60-70	70-80
szczupak	5 do 25	45-75	75-90
sandacz	25-45	55-75	75-90
sum	25-45	60-70	75-90

W dobrze wypracowanej relacji !

- Lekarz weterynarii odciąża hodowcę od wielu problemów, np.:
- Wybór właściwego leku, ocena jego skuteczności
- Stale zdobywa nową wiedzę, stale ją aktualizuje
- Pomaga obronić gospodarstwo przed sytuacjami awaryjnymi, poza gospodarstwem
- Może być biegłym a nawet świadkiem w sprawach spornych....

ltd....

Potrzebna jest „Nowa” edukacja dla obu stron

- Doradca...
- Partner w
- Umiejętności.....
- Nowe standardy....

Feature

VET FUTURES

Vets and aquaculture: an evolving relationship

Aquaculture is one of the largest farming sectors in the UK, particularly in Scotland. Although veterinary involvement remains small, vets have proved their worth in the industry. As part of *Veterinary Record's* continuing series of articles discussing the of different sectors of the veterinary profession, Ronnie Soutar describes the growth of aquaculture and the evolving relationship between the industry and profession

AQUACULTURE in the UK is dominated, in financial terms, by the Scottish salmon farming industry. Indeed, the size of this industry makes the UK's aquaculture production the largest in the EU. With over 40 million young fish moved into on-growing sea sites every year, annual salmon production in Scotland now exceeds 160,000 tonnes, giving an estimated farm gate value of £677 million in 2013.

Globally, aquaculture is believed to have overtaken wild fisheries in volume terms in 2014. Norway leads the world in salmon production, with an industry approaching 10 times the size of the UK's. However, this is dwarfed by the tonnages of warmwater species produced from intensive freshwater

Available online at www.sciencedirect.com

ScienceDirect

Procedia - Social and Behavioral Sciences 106 (2013) 3091 – 3094

Procedia
Social and Behavioral Sciences

4th International Conference on New Horizons in Education

The role of veterinary education In fostering aquaculture development

Laura-Daniela Urdes*, Cristiana Diaconescu, Monica Marin, Georgeta Dinita

University of Agricultural Sciences and Veterinary Medicine Bucharest, Faculty of Animal Sciences, Mărăști bvd No 59, sector 1, Bucharest 011494, Romania

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/315654618>

Professional education and aquatic animal health: a focus on aquatic veterinarians and veterinary para-professionals

Conference Paper · June 2011

CITATION

1

READS

48

2 authors, including:

A. David Scarfe

Aquatic Veterinary Associates International LLC / OVA-CAP VCS

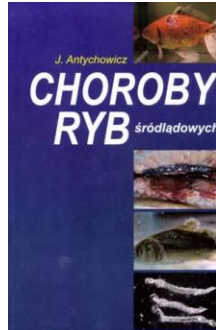
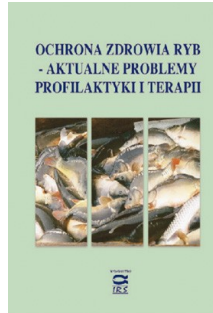
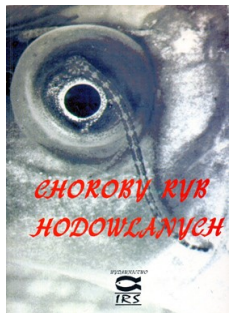
Veterinary aspects of aquatic animal health and welfare, aquaculture and ornamental fish trade

Report of FVE working group on Aquatic Animal Health and Aquaculture

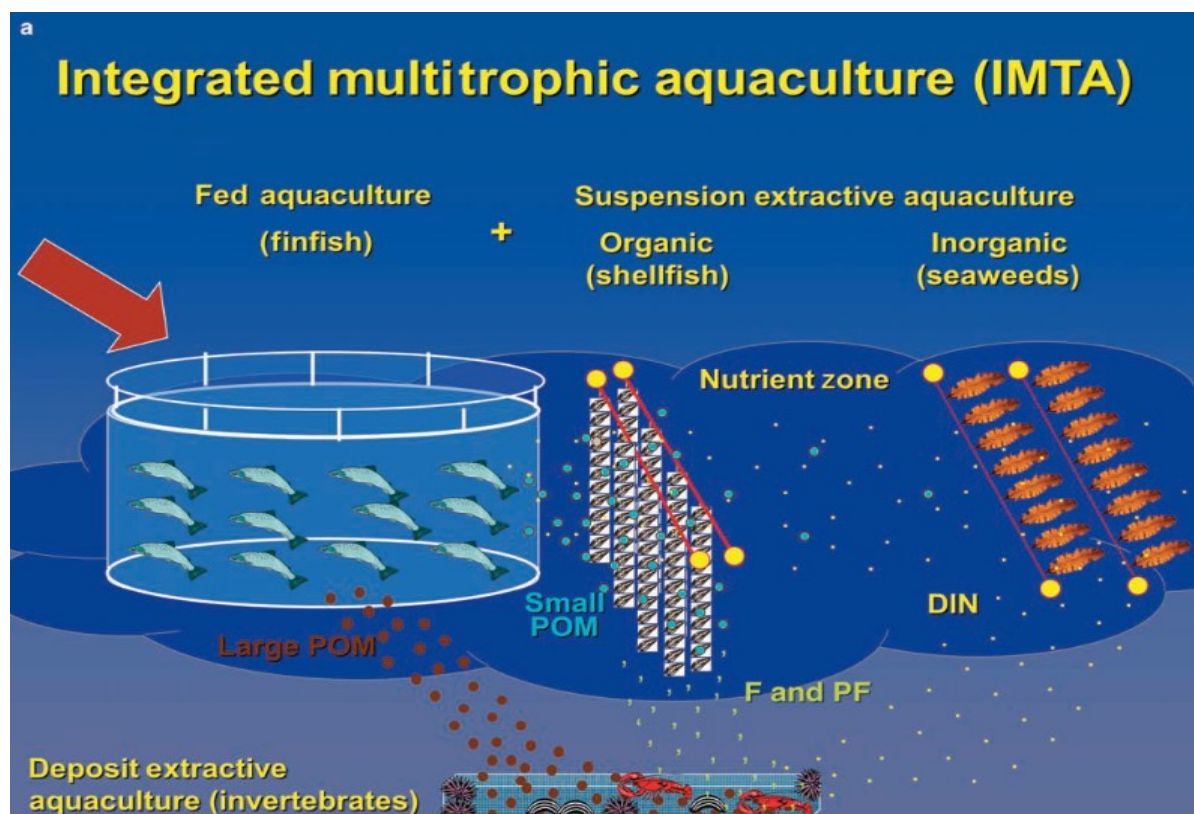

Podsumowanie

- Aktualnie dążymy do zmiany systemu edukacyjnego...
- Rosnące wymagania ze strony przedsiębiorców akwakultury mogą w tym pomóc
- Istnieje potrzeba stworzenia zintegrowanego systemu opieki
- Może na wzór Szkocki ?, Norweski ?
- Czy też możemy stworzyć własny - krajowy, taki „nasz”
- Zdajemy sobie sprawę z ograniczeń

Powinniśmy wrócić do **wielodyscyplinarnych** zespołów !
W kontekście wdrażania nowych technologii !
Nabiera to szczególnego znaczenia w certyfikacji gospodarstw !

Dziękuję za uwagę!

